

گزارشی از تظاهرات علیه حضور احمدی نژاد در نیویورک!

در روز پنجشنبه ۲۳ سپتامبر ، با فراخوان های نیرو های سیاسی مختلف در اعتراض به حضور احمدی نژاد این مهره منفور رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی در مجمع عمومی سازمان ملل ، تظاهرات عظیمی در مقابل ساختمان سازمان ملل در نیویورک صورت گرفت. فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در آمریکا و کانادا با انتشار فراخوانی ، یکی از سازمان دهندگان این حرکت اعتراضی بودند که از ساعت ده صبح تا شش بعد از ظهر ادامه داشت. علیرغم دوری راه ، رفقای بسیاری از اقصی نقاط کانادا و آمریکا به نیویورک آمده و در کنار رفقای مبارزی که در این شهر زندگی میکنند در این آکسیون شرکت نمودند و با تلاش های بی وقفه خود باعث هر چه پر بارتر شدن این حرکت موفق مبارزاتی گردیدند. حرکتی که در افشای چهره ضد خلقی رژیم سرکوبگر جمهوری اسلامی و حمایت از مبارزات مردم ایران شکل گرفته بود و همه در تلاش بودند تا صدای مردم آزادیخواه ایران را هر چه وسیع تر به گوش جهانیان برسانند.

طبق معمول همیشگی ، پلیس نیویورک محوطه مشخصی در مقابل سازمان ملل را با کشیدن میله های آهنی برای برگزاری این تظاهرات اختصاص داده بود. فعالین چریکهای فدایی خلق ایران ، به همراه سایر رفقای مبارز و رادیکال ، در قسمت ورودی این محوطه با نصب شعار ها و بنرهای بزرگ و چشم گیری ، فضای مبارزاتی رزمنده ای را بوجود آورده بودند. پخش سرودهای انقلابی و بنرهائی که صحنه های مختلفی از جنایات رژیم را به نمایش می گذاشت و ادعاهای فریبکارانه سردمداران جمهوری اسلامی را افشاء می نمود ، فضای بسیار پر شور مبارزاتی ای را سبب شده بود. همچنین میز کتاب سازمان ، محلی شده بود برای جلب ایرانیانی که برای شرکت در تظاهرات به آن جا آمده بودند و با علاقه بسیاری به بحث و گفتگو پیرامون مسائل سیاسی و تحلیل های انقلابی ارائه شده در کتاب های چریکهای فدایی خلق ایران می پرداختند.

در طول این هشت ساعت تظاهرات ایستاده ، پلیس نیویورک که از استقبال مردم و حتی افراد یونیفورم پوش خود که مدت ها با ناباوری به تماشای بزرگی که حاوی عکس های رنگی از جنایات بی شمار سی و یک سال رژیم منفور جمهوری اسلامی بود ، می ایستادند به خشم آمده بود و به انواع و اقسام حيله های مختلف و با بهانه های مضحک و یا با توسل به قوانین غیر متعارف ، برای رفقا ایجاد مزاحمت میکرد تا از شدت تاثیر گذاری جو مبارزاتی ایجاد شده توسط رفقا در مقایسه با گروه ها و نیرو های دیگر ایرانی که با رقص و موسیقی و یا تکان دادن پرچم های کوچک کاغذی سه رنگ که در دست داشتند به تظاهرات خود ادامه میدادند ، کم کرده باشد.

در ابتدای شروع آکسیون ، بعد از برپائی بزرگ ها ، پلیس ها به جمع آوری لوله های باریک پلاستیکی بزرگ ها پرداختند. بعد از آن که بزرگ ها را با نخ به میله های آهنی بستیم ، پلیس با تیغ به بریدن نخ های بزرگ ها پرداخت و در اعتراض رفقا اظهار داشت که محل تظاهرات جزو پارک محسوب میشود و استفاده از نخ برای گره زدن بزرگ ها به میله های آهنی غیر قانونی است. این موضوع چندین بار تکرار شد. هر بار بعد از تذکر پلیس ، نخ های بزرگ ها پاره و بزرگ ها و سنگین پائین آورده میشدند و بعد از خروج آن ها از محوطه تظاهرات ، دوباره بزرگ ها با سرعت و با پشتکاری و همکاری رفقا بالا برده میشدند. یک بار هم هنگام پخش سرود ها و آهنگ های رزمی انقلابی ، پلیس به بهانه اتمام وقت "دو ساعت مجوز" برای استفاده از بلندگو های دستی ، به یکی از رفقا اخطار داد تا دیگر از بلندگوی خود

استفاده نکند که رفیق با قرار دادن دست های خود بدور دهان ، با فریاد به همه حاضرین اعلام کرد که ما خواهان سرنگونی رژیم منفور جمهوری اسلامی هستیم و پلیس اجازه استفاده از بلندگوی دستی به ما نمیدهد. با وجود اخطار مکرر رؤسای پلیس و التیماتوم آن ها در رابطه با دستگیری رفقا ، همه رفقا بر حق خود در نصب بنر های شان و استفاده از بلندگو ، پافشاری میکردند و در اولین فرصت ، بعد از خروج رؤسای پلیس از محوطه تظاهرات ، شعار های رسای خود را بر علیه رژیم ددمنش جمهوری اسلامی از بلندگو ها از سر می گرفتند.

رفقا با سر دادن شعار هائی چون "جمهوری اسلامی با هر جناح و دسته نابود باید گردد" ، "جمهوری اسلامی، رژیم ارتجاعی ، مرگت فرا رسیده" و "خمینی، خامنه ای ، رفسنجانی ، خاتمی ، موسوی، احمدی نژاد ، ننگ به نیرنگتان ، خون جوانان ما ، میچکد از چنگتان" هم صدای کارگران و زحمتکشان دردمند ایران را پژواک می دادند و هم این که بار دیگر بر ضرورت سرنگونی کلیت جمهوری اسلامی جهت رسیدن مردم ما به آزادی تاکید می نمودند.

در جریان این حرکت ، خبرگزاری های زیادی با رفقا مصاحبه کردند. در یکی از این مصاحبه ها یک گزارشگر ایرانی با اشاره به ادعای احمدی نژاد مبنی بر دروغ بودن حکم سنگسار سکینه آشتیانی ، جوپای نظر سازمان در این مورد شد که رفیقمان در جواب توضیح داد: "فریبکاری ، دروغ و ریا جزء ذاتی رژیم جمهوری اسلامی است. بنابراین امر غیر منتظره ای نیست که احمدی نژاد در آستانه سفر خود به نیویورک ، صدور حکم سنگسار شدن سکینه را مزورانه انکار کرد. چرا که هدف جمهوری اسلامی همچون سی و یک سال گذشته فریب افکار عمومی و جلب نظر آن ها بسوی سیاست های ضد مردمی خودش می باشد." سپس توضیح داده شد که آن چه اهمیت دارد این واقعیت است که افکار عمومی باید متوجه شود که سکینه که حالا نامش به دلیل مصالح دولت های غربی در رسانه ها برجسته شده است فقط یکی از قربانیان نظام زن ستیز جمهوری اسلامی است. در حقیقت ۳۱ سال است که جمهوری اسلامی زنان ایران را مورد انواع و اقسام ستم ها قرار داده و میدهد. سپس به خبرنگار مزبور توضیح داده شد اگر واقعا میخواهیم به سنگسار و اعدام پایان دهیم پس باید به نابودی کامل رژیم برخیزیم و راهی را دنبال کنیم که برای همیشه سایه منحوس زندان و شکنجه و سنگسار و اعدام را از سر کشورمان محو نماید.

خبرنگار دیگری از یکی از روزنامه های پیر تیراژ رومانی با یکی از رفقا در رابطه با چگونگی رابطه ایران و آمریکا و این که عده ای احمدی نژاد را ضد آمریکایی میبینند ، سوال کرد که رفیق هم در جواب ، تنیدگی روابط ایران و آمریکا و چگونگی حمایت امپریالیست ها از جمهوری اسلامی را توضیح داد و با ارائه فاکت های گوناگون نشان داد که جمهوری اسلامی تا مغز استخوان وابسته به سرمایه داری انحصاری جهانی است و چنین تبلیغاتی از اساس بی پایه است.

در جریان این حرکت مبارزاتی از طریق میز کتاب برپا شده ، صدها نشریه پیام فدایی و ۱۹ بهمن و تعداد زیادی از کتاب های منتشر شده چریکهای فدائی خلق در میان مردم پخش شد و مردم با کمک های مالی خود حمایت شان را از تشکیلات نشان میدادند. امری که گستردگی حمایت عمومی از حرکت رفقای ما و مواضع انقلابی و مردمی چریکهای فدایی خلق را منعکس می کرد. در این تظاهرات تقریباً همه نشریات و کتاب های ارائه شده در میز کتاب فروخته شد. به کسانی هم که به دنبال کتاب های خاصی که تمام شده بودند میگشتند گفته شد که آن کتاب ها را میتوانند از طریق سایت چریکهای فدائی خلق ایران (سیاهکل) در اینترنت تهیه کنند.

در بخشی از این حرکت موفق مبارزاتی جمعی از بومیان شیلی که در اعتراض به سیاست های تبعیض آمیز دولت شیلی در مقابل سازمان ملل گرد آمده بودند ، به جمع ما پیوستند و با این کار خود شور و هیجان زیادی در بین رفقا به وجود آوردند. رفقا هم با سر دادن شعار از حضور آن ها استقبال نمودند و شعار "مردم متحد شده ، هرگز شکست نخواهند خورد" را به زبان انگلیسی در کنار آن ها تکرار میکردند.

از نکات دیگر در این تظاهرات عدم مشاهده حتی یک عکس در جانب داری از موسوی جنایتکار بود. به واقع در این تظاهرات هیچ اثری از جریانات مدعی طرفدار موسوی به چشم نمی خورد. عکس هائی هم که از موسوی وجود داشتند همه در بنر های فعالین چریکهای فدائی خلق بودند که نقش موسوی به عنوان نخست وزیر جنایتکار را در کشتار های دهه ۶۰ نشان میداد.

این تظاهرات ایستاده با موفقیت و در محیط گرم دوستانه ای در حدود ساعت شش بعد از ظهر به پایان رسید.

بعد از ترک محل تظاهرات ، به طرف هتلی که احمدی نژاد مزدور در آن جا اقامت داشت حرکت کردیم. این عنصر جنایتکار در یکی از گرانترین هتل های نیویورک (هتل هیلتون) با خرج هزینه های سنگین ، تعدادی از مفتخوران خود فروخته ایرانی ساکن در خارج از کشور را به دور خود جمع کرده بود. فضای محوطه اطراف هتل به شکل غیر قابل تصویری پلیسی و تحت کنترل بود. صدها پلیس در جلوی خیابان ورودی هتل مستقر شده بودند و با پارک کردن دو کامیون بزرگ در روبروی هم خیابان را کاملاً مسدود کرده بودند. با وجود این که تمام خیابان ها در کنترل پلیس بود سعی کردیم به منطقه هتل نزدیک شویم. در سر یک چهار راه ، در فاصله کمتر از ۲۰۰ متری هتل قرار داشتیم که ناگهان پلیس یکی از رفقا را متوقف کرد و او را در انظار عمومی با خشونت مورد بازرسی بدنی قرار داد ولی چون دلیلی برای دستگیری وی پیدا نکرد بعد از گرفتن مشخصات کامل او ، وی را رها کرد. اما لحظه ای نگذشته بود که ما خود را دوباره در محاصره ده ها پلیس یافتیم که از هر طرف به رفقا حمله کردند و این بار حدود ۹ نفر از رفقا را با خشونت تمام هل داده و در کنار دیوار قرار دادند و به بازرسی بدنی همگی آن ها پرداختند. تمام تلاششان آن بود که بفهمند ما در منطقه هتل چه کار داریم و چه برنامه ای را قرار است به پیش ببریم! عده زیادی از کسانی که در

طول روز در تظاهرات بودند و به طرف هتل آمده بودند ، در یک طرف دیگر چهار راه مضطربانه شاهد این صحنه ها بودند و محل خود را ترک نمی کردند. در پاسخ به اعتراض ما ، یکی از مسئولین پلیس هائی که ما را متوقف و بازرسی کرده بود توضیح داد که در مقابل حفاظت از احمدی نژاد و ایادیش مسئولیت دارد و دارد به "وظیفه" خود عمل میکند! پلیس قصد داشت تا یکی از رفقا (همان رفیق اولی) را این بار دستگیر نموده و با خود ببرد. این موضوع با اعتراض بقیه روبرو شد و در نهایت بدون ارائه هیچگونه دلیلی رفیق مذکور را جریمه کرده و قرار شد وی چند روز بعد در دادگاه حاضر شود و گر نه حکم جلب و دستگیری او صادر خواهد شد.

آزادی همه رفقا باعث شور و شوق حاضرین در خیابان شد. در عین حالی که این دستگیری موقت و بازرسی بدنی در جریان بود ، سه تن دیگر از رفقای ما توانسته بودند از حصار حفاظتی پلیس عبور کرده و خودشان را تا به جلوی درب ورودی هتل برسانند. جائی که هیچ تظاهر کننده دیگری وجود نداشت و فقط مامورین لباس شخصی پلیس نیویورک و محافظین ریش رها کرده احمدی نژاد در گوشه و کنار در های بزرگ هتل ایستاده بودند. تصمیم این سه رفیق این بود که به محض ورود احمدی نژاد و ایادی اش به محل هتل ، در حضور خبرنگاران ، بر علیه او شعار بدهند و به این ترتیب نفرت مردم ایران از رژیم دارو شکنجه حاکم بر ایران را هر چه بیشتر به نمایش بگذارند. اما خیلی زود معلوم شد که محافظین اصلی احمدی نژاد از ترس عکس العمل تظاهر کنندگان مستقر در آن طرف خیابان ، وی را از درب آشپزخانه که در پشت ساختمان قرار داشت به داخل هتل برده بودند که این خود فضاحت و هراس احمدی نژاد مزدور و همراهانش را بیش از پیش عیان کرد. این سه رفیق با مشاهده ایرانیان خود فروخته ای که به ضیافت شام ننگین احمدی نژادی میرفتند شروع به شعار دادن کرده و فریاد می زدند "ای مزدور ، ننگت باد" ، "مرگ بر جمهوری اسلامی". این خود فروختگان با پذیرش دعوت به شام جمهوری اسلامی در واقع حمایت شان را از جلادان حاکم بر کشور به نمایش می گذاشتند. صدای شعار های آن رفقا از آن طرف خیابان به گوش ما میرسید. با بالا رفتن صدای شعار رفقا ، پلیس که نهایت تلاش خود را برای جلوگیری از نزدیک شدن معترضین به هتل انجام داده بود متوجه شد که غافل گیر شده و در نتیجه به رفقای جلوی هتل حمله کرد و آن ها را از محوطه هتل دور نمود.

تظاهرات در اعتراض به حضور احمدی نژاد در نیویورک حرکت بسیار موفقیت آمیزی بود که دستاوردهای بسیار پر ارزشی داشت. این آکسیون مبارزاتی ، نمادی از گستردگی نفرت مردم در بند ایران از کلیت رژیم جمهوری اسلامی و ضرورت اتحاد عمل هر چه بیشتر نیروهای انقلابی بود و نشان داد که همه نیروهای انقلابی و مبارز باید با تمام قوا در جهت ارتقای مبارزات جاری و افشای هر چه بیشتر چهره کریه رژیم جمهوری اسلامی تاثیر گذار تر باشند.

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در آمریکا
فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در کانادا